

הקיבוץ

והקיבוצים

איחוד הקבוצות

אוי! לא יגמר אלוס.
החלו והיט, ורשרוש לה היט,
ברק השמיים, תכילת האזק.

(חנה סנש)

צילום: מרגיט בויצחק

21 במרץ 1969

עלון הקיבוץ מס' 724
(פנימי)

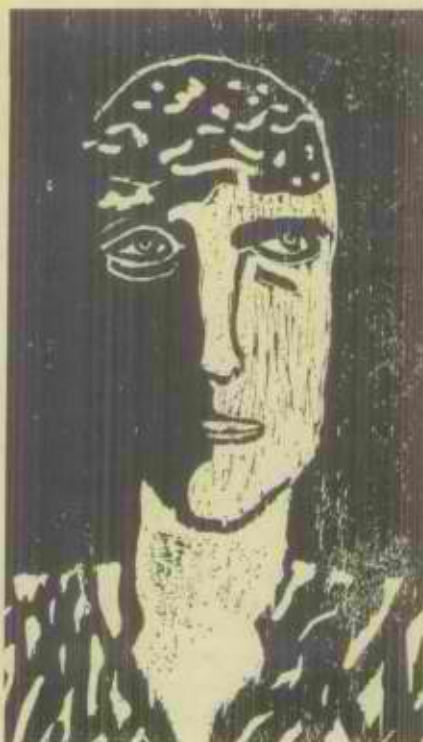
ב' בניסן תשכ"ט

לפני סיכום...

הננו עומדים בעיצומה של שנת הלימודים האחרונה ולכן אף באפשרותי לסכם סופית את דרכה של חברת „אורנים“ באפיקים. אולם, לדעתי, עומדת בעיית קליטה וחינוך חברות-נוער באפיקים, על פרשת דרכים וחיוני הוא ל„התלבט“ בסוגיה זו כבר עתה...

לימודים מקצועיים:

בחברת „אורנים“ השתדלנו כמיטב יכולתנו לשמור על אותן המגמות החינוכיות לאורך כל שלוש השנים, ובמיוחד מדובר בבנים הלומדים בבית"ס המקצועי כתלמידים מן המניין, קשה לומר ששילוב בני החברה בתוכנית הלימודים הסדירה בבית"ס המקצועי הלך ללא קשיים, אך דומני שכיוון זה הוכיח את עצמו ויש להתמיד בו. התקשינו לספק לבנות תוכנית מקבילה על רמה מקצועית נאותה, למרות שלמדו כלכלת-בית ותפירה, בבית-ירח ובבית, נצטרך להפש דרכים נוספות כדי לתת חינוך מקצועי רחב יותר לבנות. קשיים מרובים היו נמנעים אילו הופנו החניכים אלינו על פי בדיקות פסיכוטכניות המעידות על נטיה ללימודים טכניים. קשה להשיג רמה ממוצעת גבוהה, כשההליכה לברי-ס מקצועי היא פרי החלטה כלשהי של מדיניות

חתוך עץ: גן כיתה ח' הינוכית ותו לא.

פורטרט

באופן רשמי מסיימת החברה בסוף שנה זו את לימודיה, ופירושו של דבר הפסקת הקורס המקצועי לפני סיומו. בודדים מן הבנים אשר ירצו להמשיך ללמוד בבית"ס המקצועי וימצאו מתאימים לכך — יוכלו לעשות זאת בתיאום עם ביה"ס, המשק ועליית-הנוער.

לימודים עיוניים:

כבכל כיתה תיכונית רגילה, עוברים כל החניכים בחברה נושאים עיוניים כלליים במסגרת אחת משוחפת ב„בית מוליה“, במידה שניתן מקיימים אנו שתי רמות במקצועות מסוימים (מתמטיקה ואנגלית), אומנם הולכים אנו לפי תוכנית לימודים גמישה למדי, אך הגורמים המטביעים חותמם על הרמה הכללית הם קודם כל רמותיהם של החניכים השונים ויכולתם לעמוד בקצב הנדרש. הקושי הבסיסי — הוא — יצירת כיתה הומוגנית ככל האפשר, מפרטים שונים, בעלי רקע ומוצא השכלתי שונה, ובוודאי שזה מגביל את רמת הכיתה.

עבודה:

שלא כבשנתיים הראשונות, עת החברה היוותה בדרך כלל כוח עבודה מרוכז ונייד בהתאם לצרכים, חולקו השנה, נערים רבים לענפים קבועים. קשה לתאר זאת ללא ההיענות היפה של הענפים השונים והמוסדות הרואים בנערים אלה לא רק כוח עבודה ניסראלי, אלא גם אוביקט הדורש הכשרה ותשומת-לב. ברור שעם עליית רמת העניין שבעבודה — עולה גם רמת טיב העבודה עצמו.

פעילות חברתית:

למרות היות בני החברה עמוסים למדי, הרי שתחומי הפעילות החברתית מגוונים למדי ובחלקם מבוססים על היענות של חברים צעירים, לעזור בנשיאה בעול. ועל כך ראויים לתודה מיוחדת (שלמה ש. — חוג סירות וטופו; יואב — חוג ריקודים; ארדון — חוג שחמט).

מדיניות והכוונה:

נושא זה מתחלק בהכרח לשני תחומים עיקריים: א) ניהול שוטף של הפעילות הרגילה (לימודים, חברה ועבודה. תחום זה אינו קיים כמעט בכלל בדרג שפעל למדריכים והמטפלות. למרות שניסינו להשיג אדם שירכז את פינת הנוער ובית מוליה והעלנו חרס בדינו. כך שהעול מוטל רובו ככולו על הצוותות הנוגעים בדבר. הנסיון הוכיח שניהול מלמעלה הוא חיוני ביותר לקיומו של מוסד בו מתחנכות שתי חברות נוער.

ב) בתחום של מדיניות והכוונה חברתית — והכוונה היא לנסיון לכוון את החניך או החניכה לבנות חייהם בצורה זו או אחרת, לאחר פירוק מסגרת החברה. נהוג היה בשנים קודמות לכוון את בוגרי החברה להשאר במשק, או להיות חלק בגרעין נח"ל כלשהו. יתכן ואחשב כאפיקודוס גמור בנושא זה, אך פעילות עסקה בתחומים אחרים לחלוטין. כתוצאה מהמצב הקיים, אפילו עניין המדיניות נפל בסופו של דבר על כתפי המדריכים וכיוון עבודתם תלוי היה באופי הבנתם את העבודה ואת יעודה.

אינני גורס שהצלחת החינוך בחברה נמדדת במיספר החניכים הנשארים במשק, ואף לא במיספר החניכים המתגייסים לנח"ל. קיבוץ אפיקים כיום אינו מהווה כר קליטה נוח לבוגרי החברות הבאים אלינו בשנים האחרונות. וייתכן שאחת הסיבות העיקריות לכך היא רוויה מסוימת ועייפות הציבור מנכונותו לשאת בעול קליטת חברים חדשים. זה מצער, אך זהו עובדה. אינני חושב שבנים ובנות הנושאים בעול דאגה למשפחתם, וחיבים להמשיך בכך, חיבים לעבור את הדילמה הקשה ששמה — קליטה באפיקים. ייתכן שסיבה נוספת לקושי זה היא גודלו של הקיבוץ המקשה על כל פרט ופרט להרגיש את תרומתו או היותו חיוני כאן. השאלה האמיתית העומדת בפניו — היכן יהיה חיוני יותר, במשפחתו או בקיבוץ הגדול הזה. כל חינוך אידיאולוגי נמרץ לא ישנה זאת במאום. התלבטויותיו של הקיבוץ בבעיותיו החברתיות והערכיות הנשקפות היטב לליבם ומוחם של החניכים, אינן עוזרות להם למצוא דרכם הם בכל הסבך הזה. תחושת האינדיבידואליות וההישגיות (ואולי אף תחרות) מפותחים למדי ויש רצון להמשיך בכך בעיר שהיא אידיאלית מבחינתם לשם כך.

לכן, כחבר בקיבוץ וכמדריך, לא ראיתי דרך, אלא להשאיר את שאלת ההמשך במשק כשאלה הנתונה בידי כל אחד באופן אישי. כמובן שמטבע הדברים אנו עוסקים במידה רצינית למדי בשאלות חברה וקיבוץ על כל המשתמע מכך. נידמה לי שהודות לכך הצלחנו למנוע כל תודעת מרירות וקיפוח בין בני החברה. לכל היותר ניתקלים אנו בתודעת שוני בניגוד לנסיון להקנות תודעת שיויון (בין בני המקום לבין חברות הנוער) שהיא כביכול יותר מוסרית.

אין כל אפשרות צודקת, לדעתי, לכוון את החברה כגרעין לנח"ל, משום שהבנים לומדים בבית"ס המקצועי ובוודאי מיועדים לחיילות מקצועיים. דבר המוצא ביטוי עמוק גם בתודעה שלהם כלפי עתידם. לדעתי, אין כל פסול בזה שדווקא בוגרי חברות נוער בקיבוץ ילכו לצבא לא כנחלאים, אלא כאנשי סדנא או חיל חימוש. מה שחשוב ביותר זהו ההזדהות שלהם עם יעודם בצבא והכשרתם לקראת זה.

אין לי ספק שרבים הם החולקים על דרכי זאת, ואולי ישאלו את השאלה הרגילה ויענו לעצמם: "זה לא משתלם אם כן, לחנך נער אצלנו אם הוא לא נשאר בקיבוץ...". אך צריך להיות ברור דבר אחד, מי שמכיר את החברה שבאים אלינו, ואת עולמם החצוי בין הבית שם והבית כאן — מוכרח להסיק שעליו לחנך ולפעול כדי לצמצם ככל האפשר את הזעזועים

<p>למימי ושלמה כהן לכל האחים והדודה מזל טוב להולדת אברהם ברכה מיוחדת — לסבתא זהרה</p>	<p>ברכת מזל טוב למוליק ולטלמונה להולדת הבן לחביבה ודוד להולדת הנכד ולאמא אסתר להולדת הנין — ערן</p>
---	---

המהפכות שבחיי צעירים אלה. לעיתים מזומנות זה אומר להימנע מלהשפיע על רבים. שינסו קיבוץ. במקרים רבים טובת הצעירים אינה האינטרס של הקיבוץ ובכך יש להכיר. טעויות בתחום זה עולות ביוקר רב. לכל הנוגעים בדבר.

למרות שהיה כדאי לגסות דרכים שונות בחינוך נוער, ניראה לי שבכל זאת חייבת להיות מדיניות כללית בתחום זה. ואכן הגיע הזמן שהמוסדות הנוגעים בדבר ידונו בנושא זה תוך ניתוח מסקני של העבר, ויגבשו דרך מחייבת לגבי מטרות החינוך בחברות הנוער. כמובן שהחלטות בסוגיה זו מחייבות העמדת צוות מתאים שיוכל גם ליישם אותן. (לדוגמא: איש משרת מנהל המוסד שחסרונו מורגש בכל נושא ונושא). וכן מתן יתר תשומת-לב ועניין במתרחש בפינת הנוער. והכוונה כמובן ליצירת תנאים הכרחיים לקליטה ולהחזקת חברות נוער. ומדובר כאן בהכשרת צוותות מתאימים (מלאים!) לתפקיד זה. ובהבטחת הרכב מורים הכרחי למימוש תוכנית לימודים סבירה. הנני סבור שאם אין אפשרות להבטיח את כוח האדם הדרוש למשימה זו, אין לקלוט נוער, מכאן יוסק שבסוגיה נוספת עלינו להחליט: האם יש לקלוט חברת נוער בשנה הבאה, וזאת לאור המחסור בכוח אדם למימוש משימה זו. עלינו לדון בשאלת השילוב בתוכנית הלימודים עם ביה"ס המקצועי. למרות הקשיים הלימודיים העצומים, והמשברים שעברו החניכים, נראה לי שהחינוך המקצועי חיוני למדי. הבעיה היא למצוא את הדרך שתענה על צורכי החניכים ועל יכולתם לעמוד בדרישות. כפי שצינתי קודם יש לתת יותר חינוך מקצועי לבנות במקביל ללימודי הבנים. מתוך הנחה שמה שניתן להן היום — אינו מספיק.

שאלה נוספת שצצה ועולה לאור לקחי העבר — היא שאלת מסגרת הקליטה. יש גורסים שבמקום שתי חברות נוער (צעירה ובוגרת) רצוי לקלוט חברה אחת גדולה. מחולקת לשתי כיתות לימודיות, עם צוות בהתאם. מצדדי דרך זו גורסים שזה מקל על הלימודים ומרבה באפשרויות התימרון. הן בלימודים והן בפעילות החברתית — לעומת שתי חברות קטנות שאפשרויות האילתור והתימרון בהן מצומצמות יותר.

זו כמובן שאלה נכבדת שיש לתת עליה את הדעת.

דומני שעל שאלה אחת אין ויכוח והיא שאלת שילוב או אי-שילוב בחברת בני בית-יורה. דומני שכולם יסכימו שחייבות להיות מסגרות נפרדות ושונות. אין זה כמובן מונע מליוזם פעולות משותפות בתחומים רבים. דבר שהוא לעצמו חשוב למדי, אם כי אינו פשוט כפי שזה נראה.

למרות שעדיין לא סיימנו את השנה, העליתי מיספר נקודות סיכום שעליהן יש לדון כבר היום, כדי להתכונן היטב לעתיד, אלא אם מישוה יעודד החלטה ש... חינוך חברות נוער באפיקים כיום אינו משתלם, או מחטיא את מטרותו האמיתית ויש לוותר עליו.

ניראה לי שעל המוסדות להחליט בהקדם כדי להיות מוכנים ביסודיות וברצינות לקליטה נוספת באפיקים. והיה ויחליטו מאוחר — נחזור על שגיאות העבר ואולי אף ננציח אותן.

יום החברה הוותיקה

ברמת דוד היתה נהדרת — חמימה וטעימה. ה' הסברים היו גם הם מעניינים.

— חנה דומוביץ — היה טוב. אני מ' מינה טיול כזה כל שנה. אם כי בכל זאת אני מעדיפה להיות בת 18 ולוותר על הטיול תמורת זאת. לאזוני גונבה שמועה על מטרת הטיול לראש הנקרה. אך ההתרשמות ככל זאת כבירה. בפגישה עם חברות משמר העמק התרשמתי ביותר מן מועדון היפה. באשר לעצם השיחה. גליתי פעם נוספת שגם שם כרגיל עדיין לא גילו ולא פתרו כלום.

— חווה שורץ — למראה הפתק חשבתי בליבי, נו, שוב הכנות לפורים. גהוץ תלבושות, טיגון פלאפל או משהו בדומה לזה. רק אחר כך מכל הניתושים עלה רעיון הטיול. בבוקר היציאה התגנדרתי כמו כולן, ושמתתי על כך שכולן הסירו מעליהן את אבק החולין, בגדי הטיול מאופנת „העליה השנייה“ לא גראו מסביב, בביקור בבסיס חיל-האוויר הרגשנו את עצמנו יותר ויותר כסבתות אשר לא מצליחות לעקוב אחר התפתחות הטכנולוגיה וסודותיה, אשר כל ילד בן 7-8 מתמצא בהם יותר מאיתנו. בראש הניקרה, למרות הצפיפות והציפייה הממושכת, היה הנוף מנקודת התצפית שלנו — פיצול מלא ומחנה לכולנו. במשמר העמק הופתעתי לראות משק בו עדיין הדשאים ירוקים והעצים והשיחים מלבלבים בלי חפירות, ביצורים ומיקלטים כמו בחצרנו. עד כדי כך הופתעתי ששאלתי אחת

עוד מעט — ויוצאים לדרך צילום: דוד שורץ

פתק מודפס ומעוטר שחולק לתאי הדואר של החברות הוותיקות, שימש אות התראה ל' מיבצע מיוחד במינו שאורגן ע"י ירוחם. וזו לשון הפתק:

ביום שלישי פורים (האח"ח) 4.3.69
נכונה הפתעה עבורך, לא תשבדי ביום זה.
התכונני מבחינה נפשית, שכחי מחושך.
להחלפתך בעבודה — אנו נדאג.
חסרי בבקשה העניינים לסייעדים להחליפך.
כאם נעדרו בעיות — התגבדי עליהן.
החזקת — פני בהקדם אל המארגנים.
כאם חלילה אינך יכולה להשתתף —
ודיעי לא דיחוי.
ביום שני בערב תבוא הודעה נוספת
על גבי לוח המודעות.
בתודה מראש ולהתראות.

בשם המארגנים ירוחם כהן

וביום השלישי המיועד (4.3.69), הוא יום השלישי בשבוע בו נאמר פעמים „כי טוב“... נסגרו חלק מן המוסדות במשק, ובחלקם הצטמ' צמה העבודה עד למינימום, וכמאה ושלושים, חברות לבושות חגיגות ומצויידות בתיקי נסיעה קלים ומעילים מופשלים על זרועותיהן, נאספו ברחבת חדר האכילה לקראת היציאה לטיול.

הרי כמה מן הרשמים אשר הושמעו באוזני מטיהן של החברות הנרגשות. למחרת היום:
— ב' ל'ה ל'ש'ם — אני ממש מאושרת, ולא ראיתי מי שיצאה מן הנקרות בהן סיירנו. ולא היתה מאושרת.

— י'הודית'ק'ה — בדרך כלל אני מאוד אוהבת לטייל, הפתק נראה לי כמבטיח טיול או משהו בדומה לזה. עד כמה שאני זוכרת, קראתי על המבצע דומה בעלון של קיבוץ משמרות, ואולי זה רמז לי משהו.

— מ'רים כהן — האושר של יום אתמול נסוך עדיין על פני החברות כולן. קבלת הפנים

לתנאים הטובים שהיו, ללא כל צורך לדאוג לאוכל, אריזה תרמיל וכד... בכל רגע חיבתו ואף זכותו להפתעה חדשה. בתחנה הראשונה ברמת דוד זכינו לקבלת פנים נהדרת מכל הר בחינות, והמקום דיבר אל ליבנו מאוד לאחר כל מה שעבר עלינו בשנתיים האחרונות, ובמיוחד נגעה אל ליבנו העובדה שהטייסים הם כה צעירים עדיין ילדים כמעט — והם בנינו.

הנסיעה הלאה לאורך החוף, הווייה נעימה ומרעננת עקב משב הרוח הצונן מן הים, האוטר" בוסים נשפו קצת בעלייה אבל היה כדאי. הנוף שנגלה לעינינו עולה ביופיו על הגלויות המצוירות והנופים שאנו רואים בסרטים. הירידה לנקרות הוותה את השיא שבטיול. במשך כל הטיול הורגש היטב שהצד הארגוני היה מוכן היטב. מבעת זמן והכל "דפק". באוטובוס שלנו 555 היה המורל גבוה מאוד, ושרנו כל הדרך, רק מהדורת החדשות של השעה 7.00, בה הודיעו על טטוס פרטי שהתרסק — העכירה את מצב רוחנו. בבואנו הביתה הייתי כה מלאת מרץ עד שתלכתי לטרט (ראיתי שם עוד כמה מחברותי) ולאחריו — אל החובה האפורה, שמירה במיקלט.

ומה אומרים האנשים שמאחורי המיבצע:

ירוחם סיפר הרבה ב"קול אפיקים", אך לאלה אשר לא שמעו, כמה מילים, הרעיון צץ ועלה עקב הטיפול האינטנסיבי בדור ההמשך, בעקבות פגישות חוג הצעירים ופגישות החיילים. עלתה המחשבה שדווקא בדור הוותיק יש הנחה מסויימת בצד החברתי, וכך עלתה המחשבה לארגן הפתעה טיחודת במינה, משהו בלתי שיגורתי, יוצא דופן, כמובן שמבצע כזה דורש ארגון ובחינה מדוקדקת של כל הצדדים, באיזה מסגרת לקיים את המבצע, מי יטול בו חלק, ונקבע קנה מידה של הסבתות, גיל מתקדם, וגמישות חברתית מסויימת לפי שיקולי המארגנים. בהתעצות ביניהם.

היה תיאום עם המזכירות, כדי לאשר את ההוצאות הכספיות (גם האספקט החברתי), וכמו כן בן תיאום עם סידור העבודה וענפים ומוסדות שונים שבהם הופסקה העבודה, או צומצמה ביום הטיול.

מהחברות שלנו — מה זה כאן, היכן הם מסתייגים את הילדים בשעת הצורך? היינו די עייפות, כך שהשיחה שהיתה בתוכנית לא יכלה להתנהל כפי המקווה. הביתה הגענו כשירח מאיר מעלינו ואנו מלאות חוויות, וברדתנו מן האוטובוס פגשו אותנו חלק מן הבעלים אשר באו לקבל את פנינו — ואנו הרגשנו עצמנו "על הסוס" — בכל זאת הם זקוקים לנו כתברה לכוס קפה וכלווי לטרט.

— סימה גורין — כל הכבוד למחנכנו ולמבצע! היה ממש נהדר.

— רות ברנר — היה יפה ומתנה, לא כל יום מגיעים למקום יפה כמו ראש הנקרה. כל חברה אשר לא טיילה יכולה להצטער על כך.

— פניה שטיימן — גורא מצער שחלק חברות התיחסו בחשדנות ל"פתק" ולא הבינו במה מדובר, נעימה ביותר היתה קבלת הפנים ע"י בת שלנו, חנליה לויתן, בבסיס חיל-אוויר.

— הנדו"צ'קה — למראה הפתק החלטתי מיד — מה שלא תהיה הכוונה, פורים או כל מבצע אחר, יש להצטרף ולצאת מן השיגרה היומיומית, שמחתי שנזכרו סוף סוף בכל ה"אלטע-זאכען" ומארגנים אותן למשהו בעת יציאתנו השארנו באמת את כל הבעיות בבית, ובשובנו אמרתי לברציק, חמישים שנה נלחמנו לשוויון זכויות לאשה, כעת תלחמו גם אתם ובעוד חמישים שנה תזכו למבצע יום הסבא".

— שולמית פנסקי — היה כה נפלא עד שברדתי מן האוטו אחלתי לירוחם שבניו גם הם יגמלו לו במבצע דומה, ייתכן שהיה צורך לתת רמז ברור יותר בפתק שחולק לחברות בתאי הדואר.

— דנייה — הטיול עצמו היה יפה ומעניין, ייתכן שצריך היה לדאוג לחלוקת זמן טובה יותר בין ארוחת הצהריים וקרונית הכבל, כמו כן לצערי הגני חשדנית, וכמוני אני חושבת, עוד כמה חברות — עד כי חשבתי שהפתק הראשון שהיה כליכך פורטי, מבשר משהו הקשור ב"פורים, אולי כפיצוי על מה שמתרחש בארגון סביב חג הפורים השנה.

— רנה אסאז — במשך כל יום המיבצע הלכתי מהפתעה להפתעה כפי שהבטיחה לשון המודעה, הרגשתי מצויין ללא כל עייפות, תודות

המבוגרות עבדו עדנה, ורותי ברקן (ששחררה ליום אחד מפוריה) ושרה אופין מהמוזכרות. מוסדות כמו קופה, מחסן הבגדים, ספריות, מכ"ב בסה, מכון היופי, סוכות ומרפאת השיניים — נסגרו. באקונומיה, דואר ובמשרדים הצטמצמה העבודה באותו היום. עזרה רבה היתה לי כסד־ רגית עבודה ע"י התלמידות הלומדות ב"אורנים", ומתלמידי בית־ירח, שהיו משוחררים אותו יום מלימודים, עקב חופש פורים, ועבדו במשק. וכך נוכחנו שעם רצון־טוב להתרום מה־ שיגרה אפשר לבצע מיבצע בחיקף גדול כזה. ויבורכו המארגנים ובראשם — ירוחם.

U U

בשלב מתקדם יותר כאשר חולקו הפתקים לתאים השתדלתי לפגוש את מרבית החברות גם בשיחה בעל פה, כדי להבטיח השתתפות מירבית. יש מי אשר ששה לרעיון (שנשמר עדיין בנדר סוד) של יום מיוחד במינו, ויש מי אשר צריך תייתו לשדלה ולפתותה להצטרף אל כולן. הצלחתי לפגוש כמעט את כולן בעוד מועד, וכך הגענו להשתתפות של כמאה ושלשים חב־ רות שיצאו לדרך בשלושה אוטובוסים.

ליהודית, סדרנית העבודה היה גם כן מה לומר — בבתי הילדים לא חסרו חברות לסידור העבודה הרגיל, מלבד בבית התינוקות. אפילו המרפאה נסגרה ליום אחד, ובבית החולים ש־ זהו נקודה בה מתרכזות הרבה חברות מן

סבלנות, כולנו נגיע...

צילום: מרגיט בן־יצחק

רגילים אנו, ככל ההורים בעולם לתת דעתנו, מאמצינו וכו' — לבנינו. והנה זכינו בחג הפורים למשהו מאד מאד נעים. חבר מן הצעירים, נתן דעתו, טרח ועמל בלב שלם ובמיטב החמימות — ואף ביצע, יום תמים של תשומת לב מיוחדת לאימהות.

בבוקר, בדרך לחדר האכילה המו המידרכות מחברות מקושטות בבגדיי-חג לפני כולן קורנות, מחייכות. כמה נעים היה לראות זאת, לקבל כך את היום החדש. ואכן היה זה יום חג של ממש. בלא לטרוח. בלא לדאוג להכנות עלינו על המכוניות הנוחות ויצאנו לדרך. שיחק לנו המזל וגם מזג האוויר היה נעים ונוח. הנוף כולו ירוק, רענן, עדין זורמים המים בירמוך בעוצמה רבה וטוב לנו.

ומי מקביל את פנינו בבסיס חיל האוויר? הלא זאת חנליה לויטן. אפילו שם מטפלת בנו ודואגת לנוחיותנו — בת שלנו.

אך לא רק חנליה, גם האחרים שותפים לקבלת הפנים, להסברים ולתקרובת.

רושם ראשון: „כמה נקי כאן! הרי אף מיסת נייר אין למצוא לאורך הדרך, גם לא קליפה כלשהי (איך מגיעים לכך אצלנו? מה יש לעשות לשם כך?)". לאחר שרווינו ממשקה קר, אנו מתכנסים באולם הקולנוע. היינו מתברכים בבניין כזה אצלנו, נקי, מקושט, השראה לשבת בו.

גם ההצגה בחדרי המגורים מעידה על דאגה למרט המוענקת לכל חייל באותו בסיס.

אנו עושות הכרה עם מספר טיפוסים של מוטוסים. הן במראה עיניים והן במשמע אוזניים ועם הכרת תודה חמה בלב, מפליגים באוטובוסים לראש הניקרה.

שוב נהנים מהנוף לאורך הדרך ומגיעים לשיא ההתרשמות, לראש הניקרה. חווייה נוספת, הביקור בנקרות בעזרת הרכב. יורדים מסיירים, חוזרים ועולים. אכן עבודה רכה חושקעה שם כדי לאפשר הנאה מנוף זה.

שם למעלה מזומנת לנו ארוחת-צהריים טעימה וחמה ממש. רק חבל שצריך היה לחכות זמן כה רב כדי לקבלה.

צילום: דוד שוורץ

מסוקרות לקראת הצפוי לנו.

משם אנו מפליגות למשמר-העמק. המטרה היתה לקיים שיחה ממצה עם החברות הקשיות של משמר-העמק. לצערנו בשל האיחור הרב שנגרם עקב הציפיה לארוחת-הצהריים, נעשתה השיחה רק על קצה המזלג נקווה כי אמנם תבואנה הן אלינו, כפי שהצענו להן, על מנת להמשיך בשיחה. יש הרבה ללמוד זה מזה, הן מן הנסיון והן מן המחשבה והתיכנון.

לסיכום חושבתי שירוחם. הונהג הרעיון ומבצעו בא על שכרו בעצם רחשי התודה שחשו כל המטיילים, עם ביטאו זאת ואם לא. הוא בוודאי קרא זאת בעיניהן. ויבואו על הברכה כל אלה שעמלו וטרחו והנעימו לנו כל כך.

בלהה

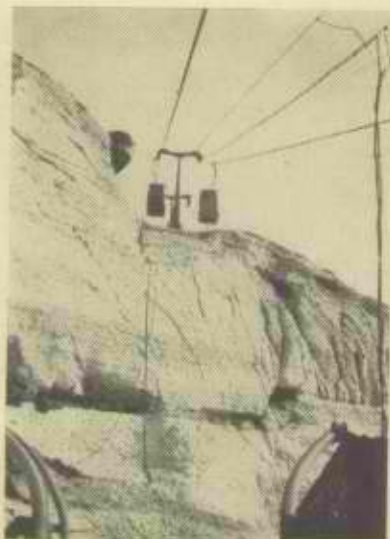
ההפתעה

היתה זו המרה של עקרון חיינו — להחליט במשותף על הרצוי. היתה זו תעודה ל„שאנונות יתר“ במוסדות מסויימים. היתה זו מבוכה לחברה אשר היה עליה להכנע לכפיית ההפתעה או להיות „מורדת“. היתה זו טפיחה בלתי-מחייבת של דור המטייכים על כתפו של הוותיק.

*

„יום החברה הוותיקה“ הינו רעיון יפה וכדאי שכנוהג „גלוי“ יוכנס לחיינו.

אחת שקיבלה את האגרות

אל דאגה, הקרונית בטוחה

צילום: מרגיט בן-יצחק

„קיבלת גם כן? תסבירי — מה הם רוצים?“ חברתי לעבודה מושיטה לי דף נייר מקופל, בעידו האחד — ראש מזוקן עם מסיכה וכובע של ליצן; בעידו השני — כתב מקוטע.

„אין עכשיו מנאי לקרוא. מה זה בכלל?“

„מצאתי בתאי. כתוב שלא אעבוד ביום שלישי. ועוד...“ היא מביטה במקפוק ומחליטה: „אעבוד כמו תמיד, איני צריכה את השטויות שלהם.“ צל של אי-שקט חולף בליבי.

אני חוזרת הביתה. על שולחני מחכה לי האינרת עם הליצן. אני קוראת: „נכונה הפתעה עבורך, לא תעבדי ביום שלישי...“

לא תעבדי... לא תעבדי...

„לא תלבשי את השמלה הלבנה לטיול“ נשמע ממרחקי הזמן קולה של המחנכת שלי — מספיק כדי שאשאר בבית. „לא תאכלי את המנה השלישית היום“ — ואיני ניגשת לארוחה בכלל.

„לא תעבדי ביום שלישי“ הפתעה זאת יכולתי לעשות לי בעצמי.

„באם חלילה... הודיעי ללא דיחוי“ כנראה כרוך העניין בהוצאה כספית, כספו של הקיבוץ, כספי אני. אם כן איפה ההפתעה? הרעיון? של מי? „בשם המארגנים...“

דעתי אינה נוחה עלי. הליצן צוחק ולובט מסיכה.

*

ביום שלישי התכנס ציבור רב של חברות מבור גרות בחדר-האכילה. אחדות מהן לוו ע"י בעליהן. מני הבעלים היו נבוכים (מדוע?) המזכיר ניגש: „תבלו בניעימים!“ לקולו הרגיל לפסוק נתגבה נימה של אי בטחון (מדוע?)

*

היה זה ניצחון לכוח האירגון של היחיד.

היה זה מבצע של רעיון ראשוני.

היה זה מחווה נדיבות של האחד הנותן לרבים

מטה שבמילא שייך להם.

לעפרה ולחיים בהקימכם ביתכם
ולמשפחות בני הזוג הנישאים
קבלו את ברכות כל בית אפיקים

מרתח'דוד המשכנו את דרכנו לראש'הנקרה.
ברכת כבלים ירדנו לנערות, ופה ניגלו לעינינו
פלאי הטבע. יופי בלתי ישוער. מים בחוף הסלע,
וצבעים מרהיבים. העין לא שבעה מן המראות.
אך ישנה מציאות ומסגרת, לכן עלינו בחזרה
אל מצפה הניקרה ושם חיכתה לנו ארוחה זשנה
ירוחם היה מלא כוונות טובות, רצה לשחרר
אותנו מכל הדאגות, כולל הכנת הארוחות, לכן
הזמין עבורנו ארוחה מעיפה במסעדה, אלא שפה
העניינים קצת לא. דפקו בקצב הדרוש והיו
חברות שחיכו זמן רב לאוכל והבטן כבר קצת
קרקה. אך המורל היה גבוה ואת חלל הבטן
מלאנו בפיתות, חבל רק שבגלל העיכוב הזה
הגענו למשמר'העמק באיחור של כשעה, שעה
חצי והפגישה שם נתקצרה, שם פגשו אותנו
בלבביות רבה, כמועדון התה שלהם. חברות
ותיקות ומזכיר הקיבוץ, השולחנות היו ערוכים
ועמסים מכל טוב ומי מאתנו יכולה לעמוד בפני
כל אלה? החלטנו — את הדיאטה להתחיל
ממחר. יש רק לציין שעל בטן מלאה ולב מלא
על גדותיו השיחה לא קלחה, היינו גם עייפות
והשעה הייתה מאוחרת. ולמי יש רצון להעלות
על רגל אחת את כל הבעיות הכאובות, לאחר
יום נפלא כזה? לכן דחינו זאת לפעם הבאה.
הזמנו את חברות משמר העמק אלינו לפגישה
בה נוכל להרחיב את הדיבור בנושא. הודינו להם
ובמצב רוח מרוסס חזרנו הביתה, כל הדרך
שרנו והשתוללנו, ואני מאחלת לגברים שלנו,
ולצעירים שלנו לערוך טיול כזה וב'מורל' לא
פחות גבוה מזה שהיה לגיל המתקדם.

שוב אני מודה בשם כולנו לירוחם על ה'
דעיון הנפלא שבוצע.

ל. קוסילבסקי

יברכו האנשים אשר כוונותיהם טובות וב'
מיוחד 'בורך ירוחם שלנו, על יוזמתו, ועל ההנאה
הרבה שהסב לנו, כשקיבלתי את הפתק לא הבנתי
את פשר הדבר, אך כיוון שאוהבת אני אנשים
עם כוונות טובות, מיד שמחתי ולא עלה בדעתי
לחטט ולפרש במובן רע, ומאוד חרה לי כש'
שמעתי שהיו חברות אשר כתבו לירוחם דברי
ועם וכנס. הדבר היחיד אשר הפריד אותי הייתה
בעיית העבודה, הרי בדיוק פורים — ז'אנשינו
המסכנים והרעבים — רחמנא ליצלן, מה יעשו
בלי פרג ובלי מגדנות לחנו? אך גם בעיה זו
נפתרה.

והנה הגיע היום המיוחד. יום יפה, שמש
אביבית זרחה מעלינו, כולנו הופענו בלבוש נאה,
והיו גם כאלה ואנוכי ביניהן שהתפרכסו והתיפו
למאודע, והעיקר, במצב רוח טוב כשכל הנתונים
היו לסובתנו — הישיבה הנוחה באומבוס והשמש
המחלצת את עצמותינו, המתקדמות בגילי, ול'
רגע נשכחו כל השנים הארוכות מאחורינו, וה'
צרות אשר לא חסרות לכל אחד מאיתנו לחוד
ולכולנו יחד. כל רגשותינו ועינו נתונות ליפי
הארץ, לזיו לשמש אשר החייתה את כל היקום,
יצויין הפעם לשבח שלא היינו עסוקים כל כך רק
בולילה כמו בסיולים קודמים, ולכן ליבנו היה
מלא רגשות נעלים.

ההפתעה הראשונה חיכתה לנו ברמת'דוד.
בשבילי היחה זו הפתעה וחוויה בלתי נשכחת.
ליבי עלו בקרבי בבואי לשם, המחנה נקי, ה'
טייסיס הצעירים פגשונו בסבר פנים יוצא מן
הכלל, נעים היה לראותם בעבודתם המטורה
וואמנותם למכונות, ולשמוע את דברי ההסבר,
אשר הורגשו בהם אהבה ודאגה למולדת ולעמנו.
הלב התמלא על גדותיו, גאים אנו בהם, ובלב
כל אחת עברה המחשבה, האם כל צפוי הפלדה
הללו לא יכלו להחיות ולא להשמידו יודעים
אנו שלא בנו האשם, מי כמו עמנו רוצה
בשלוס ובהפרחת השממה, לכן מקרב לב הודינו
לטייסינו הצעירים על ההסברים שנתנו לנו ועל
החוויה שהעניקו לנו.

לוי אשכול ז"ל ואנחנו...

שבירי מחשבות ומועקת הרגש בשעות וביממות לאחר פטירתו הפתאומית של ראש ממשלתנו, לוי אשכול ז"ל.

בביתנו הקיבוצי, במדינתנו זוטא, אנו טוענים ללא הרף: ניבחר אדם לתפקיד — לו כל הסמכויות במילוי תפקידו; אדרבא: הציבור מתבקש ומחוייב לסייע לניבחר, כי שליחנו הוא במילוי תפקידו. בשמנו ובעבורנו הוא עושה. ונשכח מאיתנו לחלוטין באיזה רוב בכלל ניבחר האיש. ומי מאיתנו לא יודע שלעיתים בוחרים אנו ממלאי תפקידים לא רק ברוב חשוב, אלא אפילו במיעוט, כי הבחירות הן ע"י אסיפה כללית. כך אנחנו נוהגים כלפי סדרן עבודה, לא כל שכן כלפי מרכז משק, גזבר או מזכיר וכו' וכו'... כל אשיות חיינו הדמוקרטיים מושגתים על עקרונ זה — עד לבחירות חדשות.

וראה: נבחר לוי אשכול ז"ל בזמנו לראש ממשלה, פעם אחת ופעם שניה. נלקח מסדנתו — תיק האוצר בממשלה ותיק ההתישבות בסוכנות; לא נידחק האיש לכיסא הרם, אליו נקרא עליידי נבחרו העם והומלץ ע"י קודמו, גדול בישראל, בן-גוריון.

אך לאסוננו, נפלה אש המריבה וסר חינו של אשכול בעיני קודמו והותר כל רסן. נמצאו גם בינינו חברים ותיקים וצעירים, אשר פסלו מיד את אשכול... כי לא מתאים הוא לתפקידו.

ושוב התקיימו בחירות במדינה, העם נקרא לשפוט, והעם שפט ובחר באשכול ברוב, לכהן גם להבא כראש הממשלה. ברם, האימון בו זכה לא זיכהו בעיני מתנגדיו, אשר המשיכו לטעון, כי להם — המיעוט בעם, ידיעה אפרוירית, הנכונה, כי אכן לא מתאים האיש לכהן בתפקידו. והאיש לא נגרר לפולמוס ולא ענה למחרפיו, ולמרות שהקיסרוג נמשך, ונמשך בכל השעה כושר, כי מתוך כבוד לרבו הבליג אשכול, אך ליבו נקרע קרעים קרעים... ותוך מועקת לב גורלית זאת המשיך כראש הצוות לנהל הספינה בים הסוער של מצור, שיטנה, איבה וחתירה. היש מהר הוברר לעיני העם כאן, לעיני המוני יהודים בעולם ולעיני הגויים, כי אכן נווט מאומן הוא אשכול, והישגי המדינה בימיו הם נכסי צאן ברזל לדורות: התישבות המוני עולים, ביסוסם על קרקע המולדת מתוך אמון בהם וגישה קרובה ללא כל חציצה; שקידה ללא ליאות ומתוך מומחיות, וללא כל דרמטיזאציה לביסוס כלכלת המדינה הצעירה; ביצוע מפעל מים אדיר להשקת מרחבי המדינה, חרף כל הסכנות ואיומי שכנינו לצאת למלחמה נגדנו ביום הפעלת המוביל הארצי.

שקידה להאדרת כוחו של צה"ל, על כל זרועותיו, עד כדי יכולת לעמוד בכל מבחן — כפי שהוכח בימי אימה וזוהר של מלחמת ששת-הימים.

חתירה מתמדת מבפנים, מתוך אמונה וקירוב לבבות, בניר כמעט נדוש ועיקש של פירוד ואחדות במחנה הפועלים בישראל: זינוק בשעת כושר לביצוע המערך עם אחדות-העבודה — ותנה פחת ריב אחים בפנית חיינו, בהסתדרות, בשלטון המקומי ובמוסדות השלטון העליון במדינה. המשך התהליך וביצוע האיחוד המידי בין שלושת מפלגות הפועלים עם גמר מלחמת ששת-הימים, ולא נלאה האיש והמשיך בדרכו לגשר על תהומות העבר, בין יובל שנים — ואכן השיג וביצע את המערך עם מפ"ם. שוב פחת ריב אחים ושכנים בשדה יצירה ומאבק, לא אידיולוגיה, לא שלימות אחרונה, אבל יותר שיתוף, יותר אחוות אמת ויותר סיכויים לדור החדש.

יצירת ממשלת הליכוד הלאומי ונשיאה בעולה במשך כל הזמן מאז ימי יוני 1967, ומי אם לא אשכול יכול היה למשימה היסטורית זו? אשכול עמד בכבוד בראש ממשלה זו עד יומו האחרון: פועלים, מתונים ורדיקלים, חילונים ודתיים, אנשי "רק כד" מאתמול וזמננו האידיאליזם השרופים — כולם התלכדו סביב ועם אשכול.

ובכל זאת, ריגונים, הלצות ולחישות לא פסקו בקרב אכת ה..בלתי מרוצה". אינני בא ברשימה מקוטעת זו להכנס לפולמוס וניתוח בסוגיה ההנהגה מהי? ראשון בצוות או יחיד ומסובי. לבי דווי על שנאת חינם והפרת כללי דמוקרטיה במדינה עליידי מיעוט שברצונו, אמנם ליגיטימי, ליהפך לרוב, פוסל בינתיים את הרוב הקיים. דמוקרטיה אמיתית לא ניתנת לחלוקה; כללי התנהגות דמוקרטית חלים על כולם. בכל מקום ובכל עת.

הפרק שכתב לוי אשכול ז"ל בתולדות המדינה, לא בייש פרקים שכתבו קודמיו. בימי כהונתו שרר יותר שלום-בית ברחבי הציבור מאשר אי-פעם. שנאות ישנות ועקרונות כובו וללא נזק וזיהור על נכסי הדור. שום אידיאה ושום דגל — לא הונמכו. אדרבא, התירה לשלום בפירושו ובביצועו של לוי אשכול ז"ל קיבל ממשות אמיתית: שלום של שותפות. כבוד הכרה לכל פלג וזרם; שוויון למיטוס לכל הדוגלים נאמנה לו. כולם נרתמו ביתר חשק וחברות למשיכה בעול — הנהגת המדינה במצור. הצומחת חירף כל המכשולים. מצור ומלחמות.

וגם בהתקרב שוב שעת מיבחן לדמוקרטיה בישראל — הבחירות בסתיו השנה, חשו והכירו בעליל כולם, שאם אין אפשרות אחרת, אלא להמשיך בממשלת הליכוד הלאומי — הרי רק עם אשכול!

פתע כבה נר נשמתו והסתלק ראש ממשלתנו הצנוע, הישר, אוהב הבריות וחותר לפשרות לקראת שלום אמת... המדינה והעם כולו הרכינו ראשם ומודים כלשונו של חיים חפר:

„הוא היה איש אמיץ, איש הנון, איש ישר, איש נעים הליכות.
 איש חכם, איש מוכשר. איש אשר כחיך על שפתיו נשא ככובד האחריות.
 איש אשר ראה בתפקידו לא שורה, כי אם שליחות.
 איש אשר חי את נשמת האומה ואת דברי ימיה נשם.
 איש אשר גם בגמגומיו, גימגום רק את חרדותיו של העם.
 ובכך נדמה לי, היה יותר אנושי מכולם.
 מנהיג, חלוץ, חבר, בן-אדם.
 ינעמו לך רגבי עפרך, אדוני ראש הממשלה.
 וכשתבוא לפני המקום, בקש נא בעדנו מחילה.
 לא תמיד יודעים אנו את נפשנו עד אשר בא יום הדין.
 אמור זאת לאל מלא רחמים — הוא יבין“...

מ. תל-צור

נר נשמה

כ"ז בניסן תשכ"ז נפטר
 רובבה חן

כ"ז בניסן תשכ"ז נפלו
 ברוך גורביץ
 אהרון גרינוואלד
 אורי כהן

כ"ז בניסן תשכ"ז נפלו
 שמואל גרומן
 אהרון סירוטינסקי

ד' בניסן תשכ"ז נפטר
 שמואל אלישדך

ט"ו בניסן תשכ"ז נפטר
 אברהם לשם

י"ז בניסן תשכ"ז נפטר
 סנחם הנדר

י"ז בניסן תשכ"ז נפטר
 מנחם גרויזמוינק

כ"א בניסן תשכ"ז נפטר
 ישראל קסלר

• הוחלט להתקן קו מים חמים לאיזור בתי ילדים והמטבח, לאחר שקו המים הקיים התבלה ודורש את החלפתו.

• נידונה שאלת עליית קרובים מארצות מזרח אירופה.

• הוטל על ועדת משנה מטעם המזכירות לבדוק את בעיית העלמם של עיתונים מתאי הדואר.

• נידונה שאלת עזרה לאלומות ואפרים הסקלברג הוצע לעזרה בהחזקת המטעים והפרדם.

• אושרה רכישת שואב אבק לשימוש במיקלטים של בתי הילדים.

באסיפות הכלליות

8.3.69 — במוצ"ש לאחר פורים לא התקיימה האסיפה.

15.3.1969

• סוכם הדיון בשאלות השכלה ולימודים על-תיכוניים.

• נבחרו הצירים לוועידת האיחוד : אילן לולב, יעקב טורת, ישראל חופש, שרה אופין, צבי כרנר, שמעון הלמן, לוגיה רוזנהוך, יוסף קול, אריה בחיר, נעמי חופש ; יצחק רוטו.

הנחיות לסידור רכב קל לצורכי החברים וצרכים כלליים

בדיון שהתקיים במזכירות גובשו הנחיות הבאות בנושא "רכב קל", ובטרם יגיעו לדיון באסיפה מתבקשים חברים אשר יש להם השגות או הצעות אחרות בנידון למוסרן במזכירות.

1. כללי :

- א. האחראי הבלעדי לסידור הרכב הקל באמצע ובסופי שבוע הינו סדרן הרכב הקל הנעזר לצורך מילוי תפקידו בוועדת הרכב הקל.
- ב. סדרן הרכב הקל ימלא את תפקידו לפי הנחיות המפורטות להלן ולפי שיקול דעתו בהתאם למספר כלי הרכב שיעמדו לרשותו ולתקינותם.

במזכירות

• בדיון שהתקיים במזכירות בנושא כיסוי גגת של בתי הילדים, התגבשה תוכנית למשך שנה עד שנה וחצי לביצוע. גורמי החוץ (משרד השיכון, גורמי ביטחון ובעיקר קבלנים, "סולל בונה") יידרשו לדאוג לביצוע התוכנית לפי לוח הזמנים שיוגש על-ידינו. במקביל לכך נצטרך ליצור תנאי מגורים מתאימים לילדים אשר יפגנו לבתים זמניים (סידור הצרות, מיקלטים ושינויים בתוך הבתים).

• התקיים דיון על מיקומו של בית הנעורים. התגבשו שלוש הצעות : א) בנייה הולשה בצפון המסק (כעת שטח בנגות); ב) בנייה בשטח הפרבר, לאחר הריסת בלוקונים המשמשים כעת למגורי בני בית ירח; ג) בשטח הפרבר, תוך התפשטות קצה דרומה לכיוון שטח גינת בית"ס, טרם הוכרעה השאלה בין שלוש ההצעות.

• התקיים דיון על הנעלה, ותוספת תקציב להנעלה של ילדי ביה"ס היסודי, סוכם לדחות את הדיון לקראת שנת התקציב הבאה.

• הוחלט להקציב 500 ל"י לצילום סרטון צבעוני של תהלוכת המסכות של ילדי הגיל הרך.

• הוחלט לאשר רכישת מקלט טלוויזיה לילדי ביה"ס היסודי.

• התקיים דיון עם נציגי היל האוויר, על גיוסו של מיכה עציון, סוכם ברוב דעות נגד יציאתו של מיכה, כעת.

• סוכם לאפשר להנהלה פלייטמן (לפי בקשה) לשהות באפיקים בין חצי שנה לשנה, יחד עם בעלה לעתיד, לאחר הנישואים (בל"ג בעומר), במשך תקופה זו כזמניים, ימשיך אליהו לעבוד ב"אגוד" וישלם את הוצאות הקיום לקיבוץ.

• התקיים דיון על השתתפותם של חברים הנמ"צאים בחופשה מיוחדת, בהחזקת המשפחה בבית. הוחלט להיבט את ועדת הברה לדון בשאלה, תוך הזמן הקרוב ולהביא הצעות לדיון.

• נמסר דו"ח מפורט מפי יוסף אברהמי על ביצוע שלב א' בציוד המיקלטים, וכן על התארגנותו בשטח מ"ח (משק לשעת חירום), בין היתר כלולות בנושא מ"ח בעיות השמל ומים, מאגרי דלק, צוותות מינוי והריסה, מלאי מזון, צוותות ללוחמה נגד גאזים, קשר טלפוני פנימי ועוד...

4. נסיעות שאין מהייכים עליהן את החבר

א. נסיעה להלווית שאריבשר קרוב.

ב. הסעת הבאת חבר היוצא להייל או חוץ.

ג. הסעה לכיוון אחד של שאריבשר שבא לביקור מחוץ לארץ.

ד. גמר קורס צבאי של בן־בת המשרת בצה"ל, במידה ויש קבוצת חברים הנוסעים לאותה מסדה — היסודר משותף.

ה. ביקור חולים אצל חברים המאושפדים מחוץ לבית, כשהאישור לנסיעה כאמצעות מרכז ועדת בריאות או חובשת.

ו. נסיעות באוויר הקרוב לצרכים פרטיים, בתנאי שהנסיעה מוגבלת לתחומי עמ"י בלבד. לא כולל מכריה.

ז. נסיעות באישור מיוחד של המזכירות.

5. נסיעות בסוף שבועי:

א. הרכב יועמד לרשות החבר בגמר העבודה ביום ר ולכל המאוחר עד מוצאי־שבת.

ב. במקרים שאין מספיק כלי רכב לסיפוק כל הפניות — יקבע מסדר הרכב את סדר העדיפות בהתייעצות עם ועדת הרכב, כשזכות העדיפות לאי רוצים משפחתיים. כרגיל הזכות לקבל רכב לפי מעמד ההומנה.

6. פניה לקבלת רכב:

א. כדי להקל על מסדר הרכב מתבקשים החברים לא להסרידו בשעות העבודה, ייקבע מקום זמן בו מסדר הרכב יקבל הזמנות ויענה לפניות של חברים, הדבר יפורסם בהודעה נפרדת.

ב. רק במקרים שאינם סובלים דיחוי ניתן לפנות אל סדרן הרכב בעבודה.

ג. יש להשתדל למסור את ההומנה בזמן, בכדי להבטיח את סיפוקה וכדי למנוע אי־הכנות של הרגע האחרון.

ד. חבר יכול לקבל רכב בדחיפות של יותר מאחת לחודשיים לצרכים פרטיים, רק במידה ובאותו שבוע לא היו פניות של חברים אחרים.

7. בסוגיה של קנסות, הגבלת הזמנות — טרם סוכם.

ג. סוג הרכב לחלוקה ייעשה לפי שיקול דעתו של מסדר הרכב.

ד. הזמנת רכב לצרכים פרטיים תופנה ישיר רות למסדר הרכב.

לצרכים כלליים — באמצעות או באישור הגורמים הבאים:

1. צרכים משקים — מרכז המשק.

2. צרכים חברתיים־ציבוריים — מזכיר התורה.

3. צרכים חינוכיים — מרכזת חינוך.

4. צרכי בריאות — מרכז ו. בריאות או חובשת.

ה. אין הרכב הקל עומד לרשות לימוד נהיגה.

ו. כל נסיעה ברכב קטן הרשם ויחוייבו בה בהתאם למטרת ואופי הנסיעה: הענף, מוסד או חבר, לפי 10 אגורות לק"מ לחבר, ענף או מוסד לפי 25 אגורות לק"מ, התשלום ע"י החברים — בתלושים.

ז. אין בעל תפקיד רשאי למסור רכב צמוד לשימוש חברים ללא אישור מטעם סדרן הרכב.

2. סידור רכב באמצע השבועי:

אחרי הורדת המכונות הצמודות לצורכי עבודתם של בעלי תפקידים וענפים (2 כלי רכב) כל יתר הרכב הקל עומד לרשות מסדר הרכב לפי סדר העדיפות הבא:

א. צורכי עבודה וענפים.

ב. מאורעות משפחתיים של חברים.

ג. נסיעות פרטיות של חברים ליום אחד בלבד.

הערה: גם רכב צמוד ניתן לסידור לצרכים הנ"ל בתנאי שאינו בשימוש באותו יום ע"י הענף או בעל התפקיד.

3. סידור רכב בסופי שבועי:

א. כל רכב קל (כולל הצמוד) עומד לרשות מסדר הרכב — לחלוקה.

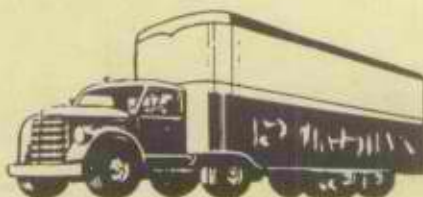
ב. גם בעלי תפקידים וענפים שלרשותם רכב צמוד באמצע השבוע חייבים בהזמנת רכב מוקדמת, אם ברצונם לקבל רכב לסוף השבוע. למטרת עבודה או צורך פרטי.

8. רשימת כלי הרכב

לצרכים כלליים	לצורכי עבודה (צמוד)	סוג הרכב
להסעת פועלי „קלת“ ו„הפועל“	אקונומיה	פורד 5
בסוף השבוע לרשות סדרן רכב	גיובר	פורד 9 סנדר
” ” ” ” ”	„קלת“	פורד 13
” ” ” ” ”	שווק „קלת“	פורד 14
— — —	מרכז קניות	פורד 15
לרשות הסדרן אחר העבודה ובסוף השבוע	„הפועל“	ויליס 2
לרשות הסדרן אחר העבודה ובסוף השבוע	פלחה	ג'יפ 6
בסוף השבוע לרשות סדרן רכב	מרכז משק	ג'יפ 7
לרשות סדרן הרכב כל השבוע	נמל חיפה „קלת“	פולקסווגן
” ” ” ” ”	אלי לין	פורד 20 *
” ” ” ” ”	—	פורד 8 סנדר
” ” ” ” ”	—	פורד 12
עדיפות	—	פורד 16 (אסקרט)
ל„הפועל“	—	פורד 17 (טרנזיט)
” ” ” ” ”	—	פורד 18
” ” ” ” ”	—	פורד 19
” ” ” ” ”	—	פורד 21

* הרכב הוא רכוש הקיבוץ. ניתן לשימוש הבלעדי של אלי לין.
 סיכום: לרשות מסדר הרכב כל ימות השבוע 7 כלירכב.
 לאחר שעות העבודה וסופי השבוע עוד 6 כלירכב.
 כה"כ 13 כלירכב.

למרים בהן

ולכל בני ביתה

תנחומים

כמות עליה האח

הרים מפורים — שמענו כבר ב"קול אסיקס" בשבת שמיד לאחר החג, וכעת כבר מסה מתדסק על דלתנו, אך מכתב קצר הגיע אלינו באיחור ממבוא חמה ובו כתוב:

לעבודת המסבת, למרות החינוך ולכל הדואגים לנו שלום!

תודה תודה, עבור משלוח המנות בפורים, זו היתה הפתעה נעימה, טעימה ואפילו מרגשת. הילדים המ"תוקים שלנו — יגאל, עודד, עפרי ויעל — נהיו מתוקים עוד יותר משפע המעדנים, ושולחים את תודתם ושפתחם.

העבירו תודתנו לכל הנוגעים בדבר וגם לכם ברכת חג שמחה, וסליחה על האיחור בשליחת המכתב, כל טוב מכולנו — ילדים, הורים ומספלות.

עידן הטלוויזיה — בעוד הדיונים על השפעת הטלוויזיה על חיינו התברתיים והציבוריים, בעיצומם, הרי היא עצמה כבר משפיעה, ביום ד' (12.3) בילו מספר "נאמנים" למסך הכסף עד השעות הקטנות של הלילה וחזו בשידור חי של חידון התנ"ך שהת"קיים עד 2.15 לאחר חצות, בחוג הצעירים שנועד להפגש אותו יום — נתבטלה הפגישה (למרות נאמנותו של המרכז).

לאחרונה נמשה את הקן (תרוו משמע) — דני גורן שהתניסה לנחיל בשבוע שעבר, לאחר שהספיקה להדריך כשלושה חודשים ב"ק" התנועה ברמתיים, הקולטת אותה בבסיס הנחיל היתה בת ביתה — שולמית גרין.

מאיר ציון חזר הביתה בתום שנת חופש מק"צ צרה, נאחל לו ישיבה בנחת והקמת בית בתוכנו.

מקורם למספלות בן שלושה חודשים — חזרה אתי מאוד ונכנסה לעבודה במקום הסמור לה בגרענת, נקרה שהקורס יהיה לה לעזר בעבודתה וייהנו מכך גם הילדים בגן.

פרס עבודה של ההסתדרות — קיבל מרדכי שפריצר העובד בבית-החרושת "קלח" כ־25 שנה, על התמדתו ועבודתו כל השנים האלה שכם אחד עם חברי המשק, נקרא בעלון הבא ועד אז — נאחל לשפריצר יישר כוח לשנים הבאות.

רשום טוש: ציונה ברניל